

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/68/2016
Identifikačné číslo spisu: 1015200307
Dátum vydania rozhodnutia: 25.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015200307.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci žalobcu: ZEPTER SLOVAKIA spol. s r.o., so sídlom Karadžičova 7610/16, Bratislava, IČO: 31 323 570, zastúpeného JUDr. Ing. Jánom Felšöcím, advokátom so sídlom Bajkalská 31, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom Prievozska 32, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. SK/0692/99/2014 z 15. decembra 2014, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/46/2015-45 z 2. februára 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/46/2015-45 z 2. februára 2016 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“, „prvostupňový súd“) rozsudkom č. k. 5S/46/2015-45 z 2. februára 2016 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“, „napadnutý rozsudok krajského súdu“, „rozsudok súdu prvého stupňa“) napadnuté rozhodnutie žalovaného č. SK/0692/99/2014 z 15. decembra 2014 a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. P/0170/05/2014 z 20. augusta 2014 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že priznal žalobcovi proti žalovanému náhradu trov konania v sume 70,- eur titulom zaplateného súdneho poplatku a trovy právneho zastúpenia v sume 167,52 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu, aplikujúc § 250k ods. 1 OSP.

V dôvodoch rozsudku krajský súd konštatoval, že z obsahu pripojeného administratívneho spisu žalovaného ako aj správneho orgánu prvého stupňa súd zistil, že dňa 05.06.2014 vykonali inšpektori Slovenskej obchodnej inšpekcie na akcii organizovanej predávajúcim mimo miesta prevádzkarne v

kultúrnom dome - klubovni č. 3, Matičné nám. 1434/11, Čadca o 15,00 hod. kontrolu. Pri výkone kontroly boli zistené nedostatky, ktoré sú zdokumentované v inšpekčnom zázname z 05.06.2014. Spoločnosť ZEPTER SLOVAKIA spol. s r.o. ako predávajúci nezabezpečil dodržanie zákonom stanoveného zákazu nekalých obchodných praktík, keď dňa 07.05.2014 bolo na inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline doručené písomné oznámenie o predajnej akcii dňa 05.06.2014 v kultúrnom dome v Čadci a v oznámení, v časti zameranie predajnej akcie, bolo uvedené - prezentácia a ponuka predaja produktov zn. ZEPTER podľa sortimentu, ktorý je prílohou tohto oznámenia v počte 26 kusov výrobkov. Kontrolou dňa 25.06.2014 v kultúrnom dome v Čadci bolo zistené, že na predajnej akcii bolo prezentovaných len 5 kusov výrobkov. Na základe skutočnosti, že výrobky boli zverejnené na webovom sídle správneho orgánu v určitom rozsahu a na predajnej akcii boli prezentované v užšom rozsahu, spotrebiteľia sa mohli dostať na miesto predajnej akcie so zámerom vidieť konkrétny prezentovaný výrobok uvedený v oznámení na webovom sídle správneho orgánu, čo v skutočnosti nebolo realizované, teda na základe skutočnosti, že spotrebiteľia mohli byť uvedení do omylu a mohlo dôjsť k zmene ich ekonomického správania, došlo vyššie uvedeným konaním k nerespektovaniu zákazu nekalej obchodnej praktiky zo strany predávajúceho a to klamlivým konaním, ktoré zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj, ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k hlavným znakom výrobku ako je jeho dostupnosť. Podľa správneho orgánu uvedeným konaním došlo k porušeniu § 7 ods. 1, § 7 ods. 4, § 8 ods. 1 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa, a preto správny orgán prvého stupňa vydal rozhodnutie dňa 20.08.2014 č. P/0170/05/2014, ktorým uložil žalobcovi pokutu v sume 1.200,- eur pre porušenie ustanovení, ktoré sú vyššie uvedené. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím z 15.12.2014 č. SK/0692/99/2014, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa.

Krajský súd poukázal na ust. § 244 ods. 1 OSP, § 7 ods. 1, 2, 4, § 8 ods. 1 písm. b/ zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení, § 7a ods. 1, ods. 4 písm. a/ tretí bod, a ods. 7 zákona č. 108/2000 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri domovom predaji a zásielkovom predaji v platnom znení.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu a administratívneho spisu žalovaného dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného ako aj správneho orgánu prvého stupňa je potrebné zrušiť podľa ust. § 250j ods. 2 písm. a/ OSP, nakoľko rozhodnutia správnych orgánov vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Krajský súd súhlasil s právnym názorom žalobcu, že v predmetnej veci sa malo postupovať podľa zákona č. 108/2000 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji v znení zmien a doplnkov, platnom v danom čase.

Konštatoval, že zákon č. 108/2000 Z. z. stanovuje podmienky, za splnenie ktorých je uskutočnenie akcie v súlade so zákonom a povinnosti predávajúceho, ktoré musí v prípade záujmu uskutočnenia predaja tovaru vo forme predajnej akcie splniť, resp. dodržiavať počas priebehu takejto akcie, aby tak nedošlo k porušeniu zákona a poškodzovania práv spotrebiteľa, aby bola zachovaná jeho ochrana.

Z ust. § 7a ods. 7 zákona č. 108/2000 Z. z. vyplýva, že na predajnej akcii možno prezentovať, ponúkať na predaj a predávať iba tovar a poskytovať služby, ktoré boli oznámené v súlade s ods. 4 písm. a/ bodom 3, a to za cenu neprevyšujúcu cenu uvedenú v oznámení. Z uvedeného nevyplýva povinnosť predávajúceho preukazovať, ponúkať na predaj a predávať všetok tovar a poskytovať všetky služby, ktoré boli oznámené a zverejnené. V uvedenom ustanovení sa uvádza, že „možno prezentovať ...“.

Konštatoval, že je dôležité, aby bolo naplnené ustanovenie § 7a ods. 4 písm. a/ bod 3 zákona č. 108/2000 Z. z., aby v písomnom oznámení predávajúci uviedol zameranie predajnej akcie, vrátane oznámenia tovaru alebo služieb, ktoré budú na predajnej akcii prezentované.

Krajský súd mal za to, že v danej veci konanie žalobcu nebolo nekalou obchodnou praktikou vo forme klamlivého konania, ktoré zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa a to aj, ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k hlavným znakom výrobku ako je jeho dostupnosť v zmysle zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Vzhľadom k tomu, že krajský súd vyhodnotil, že rozhodnutia správnych orgánov, vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci, nezaoberal sa v rozhodnutí s námietkou žalobcu týkajúcou sa nepreskúmateľnosti rozhodnutia správnych orgánov z dôvodu nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia.

Čo sa týka námietky nedostatočného zistenia skutkového stavu veci krajský súd konštatoval, že bol dostatočne zistený stav na posúdenie veci, avšak správne orgány zistený skutkový stav nesprávne právne posúdili.

Čo sa týka nesprávneho doručovania rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, ktoré namietal žalobca, krajský súd mal za to, že táto námietka žalobcu je opodstatnená, nakoľko správny orgán prvého stupňa mal doručovať rozhodnutie na adresu spoločnosti uvedenej v Obchodnom registri a nie na adresu výkonného riaditeľa spoločnosti uvedenej v generálnom splnomocenstve. Keďže sa žalobca dozvedel o rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa a včas podal odvolanie, zrušenie rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, z tohto dôvodu, by bolo v danom momente neúčelné.

Krajský súd dospel k záveru, že správne orgány vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci, preto podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP rozhodnutie žalovaného č. SK/0692/99/2014 z 15.12.2014 ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. P/0170/05/2014 z 20.08.2014 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

O trovách konania rozhodol krajský podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v celkovej sume 237,52 eur, ktorá pozostáva zo zaplateného súdneho poplatku v sume 70,- eur a z trov právneho zastúpenia v sume 167,52 eur.

2.

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie riadne a včas žalovaný. Žiadal napadnuté rozhodnutie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V podanom odvolaní uviedol, že sa nestotožňuje s názorom krajského súdu, že rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a že v predmetnej veci sa malo postupovať podľa zákona č. 108/2000 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji a zásielkovom predaji, v znení zmien a doplnkov, v platnom danom čase. Vyjadril názor, že konanie žalobcu možno jednoznačne kvalifikovať ako nekalú obchodnú praktikou vo forme klamlivého konania napriek skutočnosti, že zákon č. 108/2000 Z. z. neustanovuje povinnosť predávajúcemu odprezentovať všetky výrobky deklarované v oznámení o uskutočnení predajnej akcie, z pohľadu možných následkov uvedeného konania žalobcu pre spotrebiteľov, preto je podľa žalovaného možné konštatovať, že v prípade, ak predávajúci neodprezentuje všetky výrobky deklarované v oznámení o uskutočnení predajnej akcie, zverejnenom pre širokú spotrebiteľskú verejnosť, dopúšťa sa tým nekalej obchodnej praktiky, vo forme klamlivého konania, ktoré zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj v prípade, ak táto informácia je vecne správna vo vzťahu k hlavným znakom výrobku, ako je jeho dostupnosť. Žalovaný uviedol, že pre naplnenie skutkovej podstaty nekalej obchodnej praktiky vo forme klamlivého konania, ako ohrozovacieho správneho deliktu, je podstatná samotná možnosť vzniku uvedených následkov - rozhodnutia spotrebiteľov o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobili. Preto správny orgán ani nebol povinný skúmať, či k takémuto konaniu spotrebiteľa skutočne došlo, vychádzal však z reálnych predpokladov,

za ktorých k uvedenému konaniu spotrebiteľa dôjsť mohlo. Zdôraznil, že v prípade, že sa spotrebiteľ rozhodol na základe uvedenej informácie, že sa predajnej akcie zúčastní, uvedený priebeh predajnej akcie by nenaplnil jeho očakávania, nakoľko na predajnej akcii by nedošlo k prezentácii všetkých výrobkov uvedených v oznámení o uskutočnení predajnej akcie. Následne by mohlo dôjsť k situácii, že spotrebiteľ sa rozhodne prísť ku kúpe iného výrobku, prezentovaného na predajnej akcii, z dôvodu merania samotnej cesty na uvedenú predajnú akciu a investovania finančných prostriedkov (doprava a pod.) a času, v súvislosti s predajnou akciou, t. j. prísť ku kúpe prezentovaného výrobku, ktorý by si inak (keby bol prezentovaný všetok tovar) nekúpil. Tým by vznikla spotrebiteľovi ekonomická ujma, ktorá môže vzniknúť aj tým, že spotrebiteľ sa na predajnú akciu dostaví, investuje vlastné finančné prostriedky na dopravu a pod. a následne zistí, že na predajnej akcii nie sú prezentované výrobky, o ktoré by mal záujem a kvôli ktorým sa na predajnú akciu dostavil, ak by spotrebiteľ o tejto skutočnosti vedel, na predajnú akciu by sa nedostavil, čím by ani nevyvalil finančné prostriedky na dopravu. Žalobca v oznámení informoval spotrebiteľov o prezentácii výrobkov, t. j. širokej spotrebiteľskej verejnosti poskytol informácie o tom, ktoré výrobky budú prezentované, čo podľa žalovaného predstavuje jednu z informácií, ktoré môžu u spotrebiteľa zaväziť v jeho rozhodnutí zúčastniť sa predajnej akcie. Konštatoval, že pojem prezentácia predstavuje predstavenie určitého druhu výrobku, pričom zväčša ide o slovné, ako aj vizuálne predvedenie výrobku v rozsahu uvedenia základných charakteristík prezentovaného výrobku, ktoré môžu pre spotrebiteľa predstavovať podklad pre rozhodnutie sa o jeho kúpe. Pokiaľ výrobok, o ktorý by mal spotrebiteľ záujem, nie je na predajnej akcii odprezentovaný, spotrebiteľ je ukrátený o fázu jeho bližšieho uvedenia, na základe ktorého by sa rozhodol o prípadnej kúpe. Zameranie predajnej akcie predstavuje samotný program, ktorý má byť na predajnej akcii realizovaný, v súlade s jeho obsahom deklarovaným v oznámení o uskutočnení predajnej akcie, a tento je pre predávajúceho smerodajný, čo sa týka rozsahu, ako aj druhu výrobkov, ktoré majú byť odprezentované.

3.

K odvolaniu sa žalobca nevyjadril

4.

Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 492 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalovaného (§ 246c ods. 1 prvá veta OSP a § 212 ods. 1 OSP a § 492 ods. 2 SSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP, § 492 ods. 2 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP a s § 492 ods. 2 SSP) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Odvolací súd upriamuje pozornosť na to, že súd v procese súdneho prieskumu nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdný prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou

postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

V prejednávanej veci bolo potrebné posúdiť, či žalobca uskutočnil nekalú obchodnú prax, keď na predajnej akcii neprezentoval a neponúkal na predaj všetok tovar, ktorý uviedol v písomnom oznámení uskutočnenia predajnej akcie v súlade s § 7a ods. 3, 4 zákona č. 108/2000 Z. z.

Ustanovenie § 7a zákona č. 108/2000 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri domovom predaji a zásielkovom predaji platné a účinné v čase uskutočnenia predajnej akcie (05.06.2014) stanovovalo povinnosti predajcu (žalobcu) voči príslušnému správnemu orgánu, písomne oznámiť, v súvislosti s uskutočnením konkrétnej predajnej akcie, okrem iného, zameranie predajnej akcie, vrátane označenia tovaru, ktorý bude na predajnej akcii prezentovaný a predávaný, spolu s uvedením ceny týchto výrobkov, za ktorú budú ponúkané.

Túto povinnosť si žalobca splnil, čo v konaní nebolo sporné.

Nesporným bolo aj to, že na predajnej akcii dňa 05.06.2014 neprezentoval žalobca a nepredával všetok tovar, ktorý v písomnom oznámení správnemu orgánu v súvislosti s konaním uvedenej predajnej akcie oznámil, ako tovar, ktorý bude predmetom prezentovania a predaja na predajnej akcii.

Z ustanovenia § 7a ods. 7 zákona č. 108/2000 Z. z. účinnom v čase konania predajnej akcie (05.06.2014) vyplýva, že žalobca môže na predajnej akcii prezentovať, ponúkať na predaj tovar a predávať iba tovar, ktorý bol oznámený v súlade s § 7a ods. 4 písm. a/ bod 3 zákona č. 108/2000 Z. z.

V preskúmvanej veci bolo potrebné posúdiť, či posudzované správanie žalobcu naplnia ust. § 7 ods. 1, § 7 ods. 2 písm. b/, § 7 ods. 4 vo väzbe na § 8 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení účinnom v čase skutku a rozhodovania správnych orgánov v inštančnom postupe.

V administratívnom konaní, predmetom ktorého je zisťovanie správneho deliktu a uloženie sankcií zaň, je podstatné, či účastník správneho konania, ktorý sa mal svojím postupom dopustiť porušenia zákona, správny delikt spáchal a podmienky, za ktorých k spáchaniu deliktu došlo, ako aj následky ním vzniknuté, ktoré môžu mať vplyv len na výšku sankcie, ktorú zákon predpokladá za spáchanie správneho deliktu. V zmysle judikatúry najvyššieho súdu, ak správny poriadok neustanovuje hmotnoprávnu a ani procesnoprávnu úpravu sankcionovania správnych deliktov, je potrebné vychádzať z právnej teórie, ktorá v rámci verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie rozoznáva trestné činy, priestupky, iné správne delikty, ďalej špecifikácii podliehajú správne disciplinárne delikty a správne delikty poriadkové. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov, podľa závažnosti, je miera a ich typovej spoločenskej nebezpečnosti, vyjadrenej znakom skutkovej podstaty, u iných správnych deliktoch a disciplinárnych deliktoch ešte aj okruh subjektov, ktoré sa deliktu môžu dopustiť (výstižne to určuje zákon o priestupkoch). Je potrebné zdôrazniť, že formálne označenie určitého typu protispoločenského konania a tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty a z toho vyvedené následky v podobe sankcií, vrátane príslušného konania, či už ide o oblasť súdneho alebo správneho potrestania, je len vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu, teda reflexia názoru spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov. Kriminalizácia, či naopak dekriminalizácia určitého konania nachádza výraz v platnej právnej úprave a v ich zmenách, voľbe procesných nástrojov potrebných k odhaleniu a dokázaniu konkrétnych skutkov, ako aj prísnosti postihu delikventa.

Podľa Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu a ktorou sa mení a dopĺňa Smernica Rady 84/450/EHS, smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (ďalej len „smernica o nekalých obchodných praktikách“) je rozhodnutie o obchodnej transakcii vymedzené v článku 2 - vymedzenie pojmov pod písmenom k/, v ktorých je upravené, že na účely tejto smernice „rozhodnutie o obchodnej transakcii“ je akékoľvek rozhodnutie spotrebiteľa o tom, či a ako a za akých podmienok produkt kúpi, vykoná zaň platbu v celku alebo v častiach, ponechá si ho alebo s ním bude ďalej nakladať alebo uplatní zmluvné právo vo vzťahu k produktu, bez ohľadu na to, či sa spotrebiteľ rozhodne konať alebo zdržať sa konania.

Podľa konštantnej judikatúry Súdneho dvora sú všetky orgány členského štátu vrátane súdov povinné pri uplatňovaní vnútroštátneho práva vykladať toto právo v súlade so znením a účelom smernice či iného právneho predpisu Európskej únie, ku ktorej implementácii slúži (viď napr. rozsudok Súdneho dvora zo dňa 10.04.1984, von Colson a Kaman, 14/83, Recueil, s.1891, bod 26, zo dňa 13.11.1990, Marleasing, C-106/89, Recueil, s.1-4135, bod 8).

Najvyšší súd dospel k záveru o nutnosti extenzívneho vykladania pojmu „rozhodnutie o obchodnej transakcii“ upraveného v § 1 písm. z/ zákona č. 250/2007 Z. z. Podľa Európskej komisie spotrebiteľ nemusí uskutočniť nákup, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii v zmysle citovaného ustanovenia smernice. Európska komisia v pokynoch popisuje tiež rozhodnutia spotrebiteľa o obchodnej transakcii, ktoré nastanú až po kúpe produktu, či uzavretí zmluvy o poskytovaní služby. Jedná sa napr. o rozhodnutie, ktoré súvisí s uplatnením zmluvných práv spotrebiteľa, ako je právo na odstúpenie, právo na vypovedanie zmluvy o poskytnutí služieb alebo právo vymeniť produkt, či prejsť k inému obchodníkovi. Nutnosť extenzívneho výkladu pojmu „rozhodnutia spotrebiteľa o obchodnej transakcii“ vyplýva aj z pokynov európskej komisie, v ktorých je na strane 22 výslovne uvedené, že znenie použité v článku 2 písm. k/ („Pokyny k vykonaniu uplatňovania smernice 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách“), malo zahŕňať širokú škálu rozhodnutí, ktoré spotrebiteľ vykoná vo vzťahu k určitému produktu alebo službe. Napríklad, ak má spotrebiteľ záujem o kúpu tovaru a vypraví sa do obchodu, kde od svojho zámeru upustí, nakoľko zistí, že za uvedenou cenou je dostupný tovar iba v prípade, že sa prihlási do určeného kurzu, vo vzťahu k danému tovaru, tak v danom prípade podľa Európskej komisie treba identifikovať tri rozhodnutia spotrebiteľa o obchodnej transakcii: rozhodnutie o kúpe, rozhodnutie o ceste do obchodu a rozhodnutie daný produkt nekúpiť. Podľa Európskej komisie spotrebiteľ teda nemusí uskutočniť nákup, aby učinil rozhodnutia o obchodnej transakcii v zmysle citovaného ustanovenia smernice.

Podľa odvolacieho súdu sa spotrebiteľia na základe zverejneného oznámenia mohli dostaviť na miesto predajnej akcie so zámerom oboznámiť sa s konkrétnym výrobkom alebo službou uvedenými v písomnom oznámení na webovom sídle správneho orgánu, čo v skutočnosti nebolo realizované, pretože nie všetky výrobky a služby boli na posudzovanej predajnej akcii prezentované a ponúkané na predaj, a spotrebiteľia mohli byť uvedení do omylu a mohlo dôjsť k zmene ich ekonomického správania, čím došlo k nekalej obchodnej praktike klamlivým konaním, ktoré zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj keď je táto informácia správna vo vzťahu k hlavným znakom výrobku, ako je jeho dostupnosť.

Podľa názoru odvolacieho súdu v súlade s názorom žalovaného, vyjadreným v napadnutom rozhodnutí žalovaného, žalobca porušil § 7 ods. 1, § 7 ods. 2 písm. b/, § 7 ods. 4 a § 8 ods. 1 písm. b/ zákona č. 250/2007 Z. z., v znení účinnom v čase skutku.

Odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu preto zmenil podľa § 250ja ods. 3 druhá veta OSP v spojení s § 246c ods. 1a, s § 220 OSP a § 492ods. 2 SSP tak, že žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O náhrade trov prvostupňového a odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP a contrario a § 224 ods. 2 OSP, § 246c ods. 1 prvá veta OSP a § 492 ods. 2 SSP. Odvolací súd žalobcovi náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania ako neúspešnému účastníkovi nepriznal. Úspešný žalovaný na náhradu trov konania nemá v správnom súdnictve nárok.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e je prípustný opravný prostriedok.